

*Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitaten uit de NBG5
NCV=Nederlandse Concordante Vertaling; HSV=Herziene Statenvertaling;
NBV=Nieuwe Bijbelvertaling; GES=Geschriften*

donderdag 1 aug. Efeziërs 1:3

'Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, Die ons zegent met iedere geestelijke zegen te midden van de hemelingen in Christus.' ^[NCV]

Dit is wat in onze gebeden en dankzeggingen aanwezig zou zijn.

Paulus begint zijn brief biddend en dankend. Daar is alle reden voor, want de rijke genade van God komt uit die woorden naar je toe. We zijn uiterst gezegend met zo'n rijke God en Vader. Hij deelt die kostbaarheden met ons, die van Hem zijn, die door Hem geroepen zijn. Een uitzonderlijke toekomst boven – wat goed om daarbij stil te staan.

Hij is in u, jou en mij een goed werk begonnen en zal dat voltooien tot aan de dag van Jezus Christus. Dat is Zijn belofte; Hij zal die waar maken en doet dat dagelijks.

Fijn om je dat bewust te zijn.

vrijdag 2 aug. Habakuk 3:17,18

'Al zal de vijgenboom niet bloeien, en er geen vrucht aan de wijnstok zijn, al zal de opbrengst van de olijfboom tegenvallen, en zullen de velden geen voedsel voortbrengen, al zal het kleinvee uit de kooi verdwenen zijn, en er geen runderen in de stallen over zijn – ik zal dan toch in Jahweh van vreugde opspringen, mij verheugen in de God van mijn redding.' ^[HSV]

Zo zag de profeet boven alles uit naar zijn God, Jahweh.

De omstandigheden kunnen o zo moeilijk zijn, nochtans is God nabij en zal dat geven wat Hij nodig acht.

Paulus had geleerd om in gebrek óók volledig op God te vertrouwen – dat Die uitwerkt wat het beste is in de gegeven situatie. Hij had geleerd achter de coulissen (de schermen) te kijken en niet af te gaan op zijn omstandigheden, maar *alleen op God te vertrouwen*. Dat was voor hem vreugde.

De profeet Habakuk wist daar ook iets van, hoewel die veel minder ver kon zien dan de verlaten apostel, waar wij nu in het bijzonder naar luisteren.

zaterdag 3 aug. Maleachi 1:2

'Ik heb jullie lief, zegt Jahweh, maar jullie zeggen: waarin heeft U ons lief? Was Esau niet de broer van Jakob? Toch heb Ik Jakob lief en Esau haat Ik.' ^[proeve NCV]

De enige profeet die begint met de woorden 'Ik heb jullie lief', is Maleachi. Dit moet Israel toch als muziek in de oren geklonken hebben.

De voor ons wat merkwaardige uitspraak krijgt een andere lading, wanneer we weten dat *haten* in het Hebreeuws een andere betekenis heeft, het heeft te maken met *achterstellen*. God gaat ook met Esau en zijn nakomelingen tot Zijn doel komen. Dat is Zijn liefde, hoewel Hij *tijdelijk* mensen en zelfs volkeren achterstelt. Uiteindelijk komt Vader tot het doel dat Hij Zich had voorgenomen.

Die Vader is bij je, vandaag, morgen en overmorgen, et cetera.

zondag 4 aug. Romeinen 15:13

'Moge nu de God van de verwachting jullie vullen met alle vreugde en vrede in het geloven, zodat jullie overvloeien in de verwachting, in de kracht van heilige geest.' ^[proeve CV]

Een wens en gebed van de unieke apostel van de natiën. God kan en zal ons vullen met vreugde en vrede in het geloven. Dat alles ontvangen wij van Hem, Die ons leven is. Hij zet ons een geweldige verwachting voor ogen. Die zal Hij vervullen.

In afwachting daarvan neemt onze vreugde en vrede alleen maar toe. 'Nader tot U', klinkt het in een bekend geestelijk lied. Al onze dagen brengen ons dichterbij Hem.

Wat zijn we enorm rijk, met zo'n God en Vader, en Zijn Zoon.'

maandag 5 aug. Lucas 24: 36-37

'En terwijl zij hierover spraken, stond Hij zelf in hun midden;[] en zij werden ontzet en verschrikt en meenden een geest te aanschouwen.'*

De elf apostelen zijn bij elkaar en plotseling is Jezus in hun midden. Zij hadden berichten gehoord van het lege graf en van meerdere verschijningen. En terwijl zij hierover spraken, staat Jezus bij hen.

** In deze NBG-vertaling is het weggefallen, maar de Staten Vertaling¹ zegt hier dat Jezus iets tegen hen zegt: "Vrede zij u!"

Het hele evangelie in een gecomprimeerde vorm, drie woordjes: vrede zij u!

dinsdag 6 aug. **2 Corinthiërs 1: 3-4**

'Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden en de God aller vertroosting ...'

'Geloofd' heeft hier de betekenis van loven, van prijzen. Paulus looft de God, de Vader van onze Heer die tevens de Vader van de barmhartigheden is en ook nog de God van alle vertroosting.

Dat betekent dat hij God looft, omdat Hij de oorsprong is van barmhartigheid en ook de oorsprong is van troost. Bij Hem komt dat alles vandaan. Dat wist u natuurlijk al, want: God is liefde!

woensdag 7 aug. **Lucas 1: 37**

'Want geen woord, dat van God komt zal krachteloos wezen. En Maria zeide: "Zie, de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord."'

Maria reageert op de woorden van de engel Gabriël.

Maria en Elisabeth zijn allebei zwanger; aan beiden zijn grote beloften gedaan. De zwangere vrouwen ontmoeten elkaar (vers 39-56) en Elisabeth wordt vervuld met heilige geest en zij bevestigt de belofte die gedaan is aan Maria.

Maria maakt een lofzang. Die begint zo:

"Mijn ziel maakt groot de Here ..."^{vs.46}

Maria vertrouwt op de woorden van Gabriël. Er is kracht in het woord van God en dankbaarheid vervult haar hart.

Mooi hé!

donderdag 8 aug. **Lucas 1: 76**

'En gij, kind, zult een profeet des Allerhoogsten heten; want gij zult uitgaan voor het aangezicht des Heren, om zijn wegen te bereiden.'

Elisabeth en Zacharias hebben een kind gekregen. Zacharias kon ongeveer negen maanden niet spreken.

Als Zacharias de naam van het kind opschrijft, wordt zijn mond weer geopend. Op dat moment spreekt hij een lofzang uit. Hij looft God. Hij dankt voor dit kind, dat de wegbe-reider zal zijn voor een Ander die komen zal. Deze Ander zal ons laten zien de innerlijke barmhartigheid van onze God.^{vs.78}

Innerlijke barmhartigheid heeft alles te maken met genade.

Het kind heet Johannes. Johannes betekent dan ook: de Here is genadig.

vrijdag 9 aug. **Romeinen 9: 1-2**

'Ik spreek waarheid in Christus, ik lieg niet, want mijn geweten betuigt mij dit mede door de heilige geest: ik heb een grote smart en een voortdurend hartzeer.'

Waar komt die grote smart en dat hartzeer vandaan?

In hoofdstuk 8 en 9 lezen we van de grote trouw van God. In Hoofdstuk 8 gaat het over de trouw van God aan allen die Hij roept in Christus. En ja, hoe zit het dan met de broeders van Paulus, het volk Israël?

De smart en het hartzeer van Paulus gaat uit naar zijn eigen volk. Het gaat een andere route. De trouw van God loopt echter door in hoofdstuk 9.

God blijkt ook trouw te zijn aan de beloftes die Hij gedaan heeft aan Israël. Het wacht alleen nog.

Wat God belooft, dat komt Hij na. U en ik mogen daarop vertrouwen. Paulus deed dat ook!

¹ zoals in het Grieks.

zaterdag 10 aug. **Romeinen 10: 1**

'Broeders, de begeerte van mijn hart en mijn gebed over hun behoud gaan tot God uit. Want ik getuig van hen, dat zij ijver voor God bezitten, maar zonder verstand. Want onbekend met Gods gerechtigheid en trachtende hun eigen gerechtigheid te doen gelden, hebben zij zich aan de gerechtigheid Gods niet onderworpen.'

Paulus weet zich diep verbonden met de Israëlieten. Hij weet als geen ander dat zij zich met veel ijver inzetten; dat heeft hij zelf ook gedaan.

Hij stelt dan vast: maar zonder verstand! En vervolgens concludeert hij: *'... trachtende hun eigen gerechtigheid te doen gelden'*, missen ze juist de gerechtigheid van God.

Hoofdstuk 3:21 maakt het duidelijk. Er is iets nieuws verschenen: gerechtigheid Gods door het geloof van (Jezus) Christus. Dat is ónze weg, ook vandaag; niet zonder verstand maar mét verstand. Rechtvaardigheid dóór geloof!!

zondag 11 aug. **Efeziërs 4: 26**

'Geraakt gij in toorn, zondigt dan niet, de zon mag niet over een opwelling van uw toorn ondergaan ...'

Bijzondere woorden van Paulus. Leg hier eens de woorden van Jezus uit Mattheus 6: 34 naast: *'Maak je dus geen zorgen voor de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen last.'* ^[NBV]

Paulus heeft het over toorn, boosheid. Jezus heeft het over 'zorgen maken'. Beiden zeggen: neem dat niet mee de nacht in.

Boosheid en zorgen zijn vaak redenen voor een slechte nachtrust. Wat we op een dag kunnen oplossen, is goed. In alle andere gevallen: breng het in de avond bij Vader, en laat het daar.

Recept: minimaal 1x daags, geen bijwerkingen.

maandag 12 aug. **Spreuken 25:20**

'Wie liederen zingt bij een treurig hart, is als wie kleren uittrekt op een koude dag¹ en zure wijn doet op loog.' ^[HSV]

Bij God is ruimte om te rouwen en verdrietig te zijn; laten we elkaar die ruimte ook geven. Het is geweldig als iemand het vermogen ontvangt om staande te blijven onder de gegeven omstandigheden, maar we mogen ons verdriet ook gewoon uiten. We hoeven daar niet aan voorbij te gaan, niet bij onszelf en ook niet bij een ander.

Bij de Vader zijn we veilig. Hij geeft troost in ons verdriet en kracht om verder te gaan.

dinsdag 13 aug. **Lucas 19:41,42**

'En wanneer Hij nadert, en Hij de stad waarneemt, huilt Hij over haar, en Hij zegt: Indien jij wist, ook jij, en zéker op deze dag, de dingen die jou vrede brengen, maar nu werd het voor jouw ogen verborgen.' ^[GES]

Toen de Heer, bij Zijn intocht op de ezel, Jeruzalem naderde, hilde Hij over haar. Hoe zal Hij over Zijn volk bewogen zijn geweest en ook nú nog zijn? De dingen die Zijn volk vrede zouden brengen, werden voor hun ogen verborgen.

Wat een genade als je dan nu al mag weten Wie onze vrede is ^{Ef.2:14a} en wat Hij daarvoor gedaan heeft!

woensdag 14 aug. **Romeinen 11:25**

'Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan.' ^[HSV]

Hoe lang is de weg die Zijn volk moet gaan!

De Heer is over hen bewogen en ook onze gedachten gaan naar dit volk uit.

Wij maken deel uit van de verheerlijkte Heer, maar we kunnen onszelf daar niet voor op de borst slaan. Ons past een nederige houding, omdat we door de ontferming van God wijsheid ontvingen. Het is bovendien om ons, dat er voor een deel verharding over Israël kwam.

We zijn biddend bij hen betrokken.

¹ om er een ander mee te verwarmen.

² om de brandende pijn van loog op de huid te verzachten; zuur neutraliseert loog.

donderdag 15 aug. **Johannes 11:33**

'Toen Jezus haar dan zag huilen, en ook de Joden die met haar meekwamen, zag huilen, werd Hij heftig in de geest bewogen en raakte innerlijk in beroering.' ^[HSV]

Waarom huilde de Heer terwijl Hij bewust nog 'twee dagen' langer bij Zijn dierbaren weg was gebleven ^{Joh.11:35} en daarna pas te hulp schoot? Trek de parallel naar het volk. De dingen die Zijn volk vrede zouden brengen, werden voor hun ogen verborgen.

De Heer bagatelliseerde het lijden niet, maar leed met de mensen mee en toonde openlijk Zijn verdriet. ^{Joh.11:35}

Zó zouden ook wij kunnen worden, gedrongen door Zijn liefde.

vrijdag 16 aug. **Johannes 11:32**

'Zodra Maria op de plek kwam waar Jezus was en Hem zag, viel ze aan zijn voeten neer. Ze zei: "Als u hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn!"' ^[NBV]

De Heer reageerde niet verontwaardigd op de uitroep van Maria; Hij was vol begrip en diep bewogen.

De uitroep van Maria was die van een mens, maar de Zoon van God begreep als geen ander, dat weg die de Vader met de schepping gaat, boven menselijk denken uitgaat.

Soms kunnen ook wij ons afvragen: Waarom schoot U niet (eerder) te hulp?

Omdat de Zoon ons de Vader liet zien, ^{Joh.14:9b; Kol.1:15} mogen we weten dat ook de Vader vol begrip en diepe bewogenheid is. Hij lijdt in alles mee, niet alleen met de mensheid, maar met de ganse schepping.

zaterdag 17 aug. **Johannes 11:3,4**

'De zusters dan zonden Hem bericht: "Here, zie, die Gij liefhebt, is ziek." Toen Jezus het hoorde, zeide Hij: "Deze ziekte is niet ten dode, maar ter ere Gods, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt worde.' ^[NBG]

Hier wordt duidelijk, dat het sterven van Lazarus niet was bedoeld om hem, of zijn familieleden, te straffen. God had er een bedoeling mee: verheerlijking van de Zoon van God.

Ook de diepe weg, die de Zoon zelf zou gaan, was nodig tot heerlijkheid van God.

Deze gang van zaken kan ons tot voorbeeld zijn. We kunnen erdoor tot het besef komen dat het lijden, dat ons overkomt, geen straf van onze Vader is. Hij heeft ook daar Zijn bedoeling mee, die is met het oog op heerlijkheid.

zondag 18 aug. **Romeinen 10:2,3**

'Want ik getuig van hen dat zij ijver voor God hebben, maar niet met het juiste inzicht. Omdat zij immers de gerechtigheid van God niet kennen en een eigen gerechtigheid tot stand proberen te brengen, hebben zij zich niet aan de gerechtigheid van God onderworpen.' ^[HSV]

Ijver zonder juist inzicht bestaat. Dan probeert men, geestdriftig vanuit de mens, van alles voor God te bewerkstelligen. Het 'verharde' deel van het volk is onwetend, ^{vgl. 1Tim.1:13} *zij proberen het in alle ijver.*

Maar als je in 'eigen gerechtigheid' probeert te staan, dan onderschik je je niet aan Gods gerechtigheid. Dan maak je er een menselijk werk van, waar je alleen maar op Christus kunt zien. Alle inspanning begint bij een ontvangen besef, en de erkenning van Hem in Wie wij onderwezen worden. ^{Ef.4:20,21}

maandag 19 aug. **Filippenzen 2:2**

'... maakt mijn vreugde compleet, doordat jullie eensgezind zijn, dezelfde liefde hebben, één van ziel, op één ding gezind ...' ^[NCV]

In deze verzen heeft Paulus het over de gezindheid onder broeders. Maar wanneer hij dit in vers 5 samenvat met *'Laat immers deze gezindheid in jullie zijn, die ook in Christus Jezus is'*, heeft hij het over de gezindheid jegens alle mensen. In beide gevallen gaat het om een zelfde innerlijke houding die simpelweg neerkomt op: wég met dat grote ego!

Zoals een dikke wolk de zon verduistert, zo verduistert een groot ego het zicht op Christus, zowel voor onszelf als voor onze medemensen.

Wie zou niet in Zijn licht willen wandelen en dat ook een ander gunnen? Hij bracht ons immers naar onze onvergelijklijk liefdevolle Vader!

dinsdag 20 aug. **Filippenzen 2:3a**

'... en niets doen uit tweedracht of uit eigendunk, maar in ootmoedigheid elkaar superieur achten aan jezelf.' ^[NCV]

Het is geen geringe opgave dat 'niets doen uit tweedracht of uit eigendunk'. Die twee hebben veel met elkaar te maken. Zij hebben een gemeenschappelijke oorzaak: een groot ego. In het dagelijkse verkeer kom je steeds mensen tegen die zichzelf duidelijk héél belangrijk vinden.

Wanneer je een groot ego in een auto of als wielrenner tegenkomt, geef dan maar gauw voorrang, want anders word je verpletterd, letterlijk of onder scheldwoorden!

Ook mensen die carrière willen maken, kunnen met hun ego anderen – die misschien wel aan hen superieur zijn – op nietsontziende wijze van de weg drukken. Maar wij 'geheel anders', toch?

woensdag 21 aug. **Filippenzen 2:3b**

'... maar in ootmoedigheid elkaar superieur achten aan jezelf achten.' ^[NCV]

Dit geldt voor *allen* in de gemeente, dus evenzeer voor broeders met de taak van opziener, oudste en dienaar. In de gemeente die het lichaam van Christus is, bestaat onder haar leden géén hiërarchie: er is maar Eén het Hoofd!

Broeders met een groot ego vergeten dat wel eens. Het brutale 'ikje' zit in ons allemaal. Wanneer je meent er geen last meer van te hebben – pats, daar steekt het toch weer de kop op!

Voorbeeld: de ene broeder meent de andere de maat te moeten nemen. Die andere broeder krijgt daarover de pest in. En ziedaar! Er ontkiemt een heuse tweedracht.

Had het ook anders gekund? Jawel, als die broeders elkáars maat zouden zijn, elkaar onder de arm zouden nemen en elkaar in ongeveinsde liefde zouden aanspreken.

Aan Christus' voet verschrompelt elk ego, iedere vorm van eigendunk, alle faalangst. Wij allen zijn immers in genade gered.

donderdag 22 aug. **Filippenzen 2:5**

'Laat immers deze gezindheid in jullie zijn, die ook in Christus Jezus is ...' ^[NCV]

De gezindheid van Christus ...

Wij hebben geen idee van de vernederingen die Hij tijdens zijn wandel op aarde heeft ondergaan. De intellectuelen en theologen van die tijd verachtten Hem, trachtten Hem in de val te laten lopen, waren op Zijn dood uit. Zij zullen onder het volk beslist meelopers hebben gehad die Hem eveneens hoonden en uitscholden.

De evangelisten hebben hun kostbare verslagen echter niet vervuild met het herhalen van de talloze scheldwoorden, grove taal en schimpscheuten die men onze Heer naar het hoofd moet hebben geslingerd.

Zouden wij ook niet moeten doen, niet in woord en niet in geschrifte. Laten wij het voorbeeld van onze Heer en Redder volgen, evenals dat van Paulus, en al die vuiligheid van ons af laten glijden. De beste paraplu is: de gezindheid van Christus!

vrijdag 23 aug. **Psalm 8:4**

'... want ik zie Uw hemelen, het werk van uw vingers, maan en sterren die U gevestigd heeft' ^[proeveCV]

Wie kijkt niet eens naar de nachtelijke hemel, vooral op heldere nachten en ver uit de buurt van aardse lichtbronnen? Maan en sterren zijn geschapen door de vingers van *Jahweh*.

In de Schrift wordt nog op drie andere plaatsen melding gemaakt van wat Zijn vingers tot stand hebben gebracht: zij hebben de stenen tafelen beschreven die Hij aan Mozes gaf ^{Ex.31:18, Deut.9:10} en zij stelden onze Heer in staat daarmee demonen uit te drijven. ^{Luc.11:20}

Iedereen ziet aan de hemelen de handtekening van God en kan dus alleen al daaraan zien dat Hij er is ^{Rom.1:18}. De beroemde wetenschapper Stephen Hawking (1942-2018) vroeg zich af, wat de rol van God zou moeten zijn aangezien in het universum alles aan vaste natuurwetten onderworpen is. Het genie kwam niet op de gedachte dat ook al die natuurwetten het werk van Gods vingers zijn.

Gods allereerste scheppingsdaad was de Zoon! ^{Kol.1:15-17}. Tja, het valt voor de wetenschap – die op zichzelf al een geloof is – niet mee om dát te erkennen.

zaterdag 24 aug. **Job 26:7b**

'... hangend de aarde aan iets niets.' ^[proeveCV]

Een fragment uit de rede van Job over Gods grootheid.

Wat Job al wist, Einstein vele eeuwen later mocht verklaren en astronauten gezien hebben: de aarde wordt in het universum als het ware vastgehouden in 'iets niets'.

Het is de Schepper Zelf Die onze planeet als een juweel in een magnifiek sieraad heeft gevat. Ook al heeft de wetenschap voor dat 'niets' nu een mogelijke verklaring, dan doet dat geen nanodeeltje af aan de grootheid van de Vader Die het al in de Zoon van Zijn liefde geschapen heeft! ^{Kol.1:16}

Laten wij ook deze dag vol ontzag en verwondering opzien naar de God Die wij Vader mogen noemen. Daarvoor hebben wij geen telescoop nodig, alleen maar de Schrift en een intens dankgebed.

zondag 25 aug. **Job 19:25**

'En ik, ik heb dit geweten: Die mij verlost, leeft! En Hij zal ten leste op het stof opstaan!' ^[proeve CV]

Dit is een zin uit het antwoord van Job aan Bildad, een van de drie vrienden die bij hem zaten.

Bildad hechtte vooral belang aan het doen en laten van de mens en de gevolgen daarvan. Daarbij kan de balans van goed en slecht naar slecht doorslaan. Volgens Bildad zou God die mens keihard op zijn daden afrekenen. ^{Job 18:5:21}

Job trekt zich deze opvatting aan en stelt daar iets zeer opmerkelijks tegenover: hij weet van de komst van Hem Die wij nu als Christus Jezus kennen: de gekruisigde, gestorven, opgestane, verheerlijkte Heer.

Christus Jezus is daadwerkelijk Degene Die leeft, op het stof is opgestaan, in heerlijkheid aan Vaders rechter(zijde) is gezeten. Hij zal uiteindelijk ALLE mensen bevrijden, redden, verlossen!

Dank de Vader dat ook wij hiervan mogen zeggen: *ik heb dit geweten!*

maandag 26 aug. **Hebreeën 13:1-8**

'Want Hij heeft gezegd: "Ik zal u geenszins begeven, Ik zal u geenszins verlaten." Daarom kunnen wij met vertrouwen zeggen: De Here is mij een Helper, ik zal niet vrezen; wat zou een mens mij doen?' ^{Hebr.13:5,6}

Laatst was ik bij iemand op bezoek die een kaart had ontvangen met een mooie tekst en bemoedigende woorden. Hij liet mij de kaart lezen. Hartverwarmend is het om zo'n goed bericht te ontvangen en het ook nog met anderen te delen.

Zo voelt het ook bij de Hebreeënbrief. Wij, gelovigen uit de heidenen mogen, over de schouders van de Hebreeën, meelesen en ons door deze tekst laten bemoedigen: *'Want Hij heeft gezegd: "Ik zal u geenszins begeven, Ik zal u geenszins verlaten."'* Wanneer je zulke woorden leest, kun je alleen maar zingen:

U bent mijn rots wanneer ik wankel;

U richt mij op wanneer ik val.

Dwars door de storm

bent U, Heer, het anker.

Ik stel mijn hoop alleen op U.

dinsdag 27 aug. **Marcus 7:1-13**

'En zo maakt gij het woord Gods krachteloos door uw overlevering, die gij overgeleverd hebt. En dergelijke dingen doet gij vele.' ^{Marc.7:13}

Zelf bedachte regeltjes, gemaakt door vrome mensen versus Gods woord. Tegenover 'de overlevering der ouden' ^{Marc.7:5} stelt Jezus de woorden die Mozes van de HERE ontving voor het volk Israël. Je zou daarbij onder meer kunnen denken aan: *'Al wat ik u gebied, zult gij naarstig onderhouden; gij zult daaraan niet toedoen, noch daarvan afdoen.'* ^{Deut.12:32} In scherpe bewoordingen laat Jezus zien waartoe dit leidt.

Voor ons temeer een aansporing om vandaag de gezonde woorden van Paulus tot voorbeeld te nemen: *'Houd een patroon van gezonde woorden aan, die je van mij hoort, in geloof en liefde, in Christus Jezus. Bewaak het ideale toevertrouwde door heilige geest die in ons woont.'* ^{2Tim1:13,14[NCV]}

woensdag 28 aug. **Romeinen 1: 13-17**

'Want ik schaam mij het evangelie niet; want het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft, eerst voor de Jood, maar ook voor de Griek.' ^{Rom.1:16}

Tegen de achtergrond van deze woorden: *'ik schaam mij het evangelie niet'*, staat de machtige keizerlijke hoofdstad Rome met een wereldleider, die als god vereerd wordt en christenen onderdrukt. In deze stad moet de brief van Paulus bezorgd worden bij een kleine groep door God geliefde mensen.

De schrijver heeft een belangrijke mededeling: *'... het evangelie van God, dat Hij tevoren door zijn profeten beloofd had in de heilige Schriften aangaande Zijn Zoon ...'* ^{Rom1:1,2} Dit is de blijde boodschap van de onzichtbare almachtige Beschikker van hemel en aarde, die gevolgen heeft voor alle mensen en alle volkeren.

De ekklesia in Rome heeft deze brief als eerste gelezen, maar tot op de dag van vandaag mogen wij, en vele gelovigen met ons, kracht putten uit deze brief.

donderdag 29 aug. **Jesaja 55: 8-11**

"Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet Mijn wegen", luidt het woord des HEREN. ^{Jes.55:8}

Woorden van mensen hebben maar een geringe reikwijdte, zelfs als het woorden van een Romeinse keizer betreft. Na één generatie liggen ze dikwijls al vergeten ergens in een bibliotheek.

Hoewel het met menselijke handen werd geschreven en in menselijke woorden werd gevat is *'het evangelie van God'*. ^{Rom.1:1} van een heel andere orde. God zegt daarover in Jesaja: *"... alzo zal Mijn woord, dat uit Mijn mond uitgaat, ook zijn; het zal niet ledig tot Mij wederkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt en dat volbrengen, waartoe Ik het zend."* ^{Jes.55:11}

Daarom noemt Paulus het evangelie *'een kracht Gods'*. ^{Rom.1:16}

Dank U, Vader, dat U ons AMEN (= zó is het waarlijk) laat zeggen op dat evangelie.

vrijdag 30 aug. **Mattheüs 15:21-28**

'Hij echter antwoordde en zeide: "Ik ben slechts gezonden tot de verloren schapen van het huis Israëls.' ^{Matth.15:24}

Na de heftige discussie met de Farizeeën en schriftgeleerden, en Zijn uitleg aan de discipelen over wat werkelijk rein en onrein is, trekt Jezus zich terug naar de omgeving van Tyrus en Sidon. Hij verlaat Zijn land en Zijn volk en begeeft Zich onder de heidenen.

Het ongeloof en de afwijzing bij de geestelijke leiders van Zijn volk staat in schril contrast met het geloof dat Hij hier vindt bij een Kananese vrouw. Aanvankelijk lijkt Hij haar te negeren als zij roept: *"Heb medelijden met mij, Here, Zoon van David, mijn dochter is deerlijk bezeten ..."* ^{Matth.15:22} Maar haar geloof en getuigenis vinden uiteindelijk gehoor bij Hem.

"De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen. Bekeert u en gelooft het evangelie." ^{Marc.1:15} Met deze woorden was Jezus Zijn prediking in Galilea begonnen. Hij richtte Zich in de eerste plaats tot de verloren schapen van het huis Israëls. Maar dan gebeurt dit! De vrouw hoopt op een paar kruimels die van tafel vallen, genoeg om haar dochter te genezen. Haar hoop gaat in vervulling!

zaterdag 31 aug. **Mattheüs 15:21-28**

'Hij echter antwoordde haar geen woord, en Zijn discipelen kwamen bij Hem en vroegen Hem, zeggende: "Zend haar weg, want zij roept ons na." ^{Matth.15:23}

Zou de Kananese vrouw de ontmoeting met Jezus ooit hebben kunnen vergeten? Alleen een blik op haar dochter zal voldoende zijn geweest om zich deze wonderbare ontmoeting weer te herinneren.

Aan het geschenk van de genezing van haar dochter ging een ander geschenk vooraf: dat van haar geloof. Haar geloof doet haar roepen *"Heb medelijden met mij, Here, Zoon van David, mijn dochter is deerlijk bezeten"* ^{Matth.15:22} Ze belijdt daarmee: U bent Kurios en U komt uit de rechte familielijn van David en daarom bent U zijn troonopvolger! Een belijdenis die Jezus tevergeefs zocht bij Zijn volk. *'Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen.'* ^{Joh.1:11}

Maar deze afwijzing zou blijken een onderdeel van Gods heilsplan te zijn. Een heilsplan dat onlosmakelijk is verbonden aan Gods liefde en dat door de kracht van Zijn liefde ook volbracht wordt. Niemand, hoe machtig ook, zal dit plan kunnen breken.